

**RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG
TE OOST-VLAANDEREN
VAN 18 JANUARI 2022**

Afdeling Dendermonde

Kamer D16

In de zaak van het openbaar ministerie en

BURGERLIJKE PARTIJ :

S R.
geboren te Sint-Niklaas op (...)
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te (...)

burgerlijke partij, bijgestaan door meester Frédéric Amelinckx, advocaat te Temse

tegen:

BEKLAAGDE :

C. D. B. M. , RRN (...)
geboren te Bornem op (...)
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te (...)

beklaagde, bijgestaan door meester Vincent Glas, advocaat te Sint-Niklaas.

1. TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A opzettelijke slagen met ziekte of werkonbekwaamheid van minder dan of gelijk aan 4 maanden tot gevolg met verzwarende omstandigheden
opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht, met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad,
(art. 392, 398 en 399 lid 1 Sw)

met de omstandigheid dat een van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn geslachtsverandering, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, zijn syndicale overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst,
(art. 405 quater 2° Sw)

te 9100 Sint-Niklaas op 20 november 2019

ten nadele van S R. ,

DE43.L4.18629/2019

B onbruikbaarmaking van rijtuigen, wagons of motorvoertuigen met verzwarende omstandigheden buiten de gevallen in de artikelen 510 tot 520 van het Strafwetboek genoemd, met het oogmerk om te schaden, rijtuigen, wagons of motorvoertuigen onbruikbaar te hebben gemaakt, namelijk door een fiets te beschadigen waardoor hij niet meer rijvaardig is.
(art. 521 Sw)

met de omstandigheid dat een van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, zijn syndicale overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst,
(art. 525 bis Sw)

te 9100 Sint-Niklaas op 20 november 2019

ten nadele van J. L. ,

DE43. L4.18630/2019

C opzettelijke slagen met verzwarende omstandigheden
Opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht,
(art. 392 en 398 lid 1 Sw)

met de omstandigheid dat een van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn geslachtsverandering, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, zijn syndicale overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst,

(art. 405 quater 2° Sw)

te 9100 Sint-Niklaas op 20 november 2019

ten nadele van J. L. ,

DE43.L4.18630/2019

2. PROCEDURE

De rechtbank behandelde de zaak op de openbare terechtzitting van 21 december 2021.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de aanwezige partijen.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1 Overzicht van de feiten

1.

Op 20 november 2019 werd de politie opgeroepen naar de (...) in Sint-Niklaas. Volgens de melding zou er een vechtpartij aan de gang zijn en werd er een mes gezien. Eén interventieploeg was in de buurt en begaf zich snel ter plaatse. In de straat zagen ze geen tumult meer. Er stond wel een man met een fluo jas in werkkledij bij zijn fiets. Het betrof J. L. . Op vraag van de politie haalde hij zijn werkspullen uit zijn zakken, waaronder een breekmes.

Hij gaf te kennen dat hij boodschappen had gedaan in de buurtwinkel in de (...). Hij plaatste zijn fiets voor de woning met nummer (...). Toen hij bij zijn fiets kwam stond de bewoner van de (...) in zijn deuropening. Die bewoner maakte allerlei racistische verwijten en eiste dat J. L. zijn fiets onmiddellijk zou verplaatsen. J. L. gaf te kennen dat hij zijn boodschappen zou wegstoppen en dan zijn fiets zou verplaatsen. Hierop gaf de man hem een duw, nam zijn fiets vast en gooide die op het voetpad, waardoor de boodschappen verspreid op de grond vielen.

Getuigen deelden aan de politie mee dat de bewoner van nummer 124 helemaal door zijn dak ging en dat hij de man met de fluo jas te lijf ging. Die getuigen meldden verder nog dat de bewoner van de (...) dagelijks voor problemen zorgt in de straat. Uit de getuigenverklaringen bleek dat de man op 20 november 2019 ook een passante bij de arm had genomen en haar arm had omgewrongen. De politie kon de passante identificeren als S R. . De buurtbewoners vertelden verder nog dat de man dagelijks racistische verwijten uit naar de bezoekers van de winkel naast zijn woning. Hij deed dat ook op 20 november 2019.

De politie identificeerde de man als beklaagde C. M. , bewoner van de (...). Ze nodigden hem verschillende keren uit voor een verhoor, maar hij daagde niet op.

2.

J. L. verklaarde dat hij boodschappen deed en zijn fiets deels voor de gevel van de woning van beklaagde plaatste. Toen hij naar buiten kwam riep beklaagde op hem. Beklaagde vernederde en kleineerde hem. J. schonk daar geen aandacht aan omdat hij moe was van een ganse dag te werken. Terwijl hij zijn boodschappen in zijn fietstassen stak, nam beklaagde de fiets vast en gooide hij die op de grond. Hierdoor vielen de boodschappen op de grond. J. L. liep naar hem toe en nam hem vast. Beklaagde balde zijn vuist en wilde hem slaan. J. voelde dat de man heel mager was en dat het fout zou aflopen. Hij liet beklaagde los. Beklaagde was verbaal erg agressief en riep de omstaanders toe: 'vuile makakken, ga terug naar jullie land'. J. maande beklaagde aan om naar binnen te gaan omdat hij schrik had dat de

anderen hem zouden aanvallen. Maar beklaagde bleef in zijn deur staan. Terwijl hij zijn boodschappen oprapte, schopte beklaagde hem: hij richtte naar zijn geslachtsdelen, maar de trap kwam terecht tegen zijn rechter knie. Beklaagde dreigde ermee om de politie te bellen. J. vond dat goed. Hij kon niet zeggen of beklaagde een mes had gehanteerd. Zelf vertoonde hij zeker geen mes. In de zijzak van zijn werkbroek stak wel een breekmes, dat beklaagde vermoedelijk kon zien zitten. J. verklaarde ook nog dat beklaagde de hand van een vrouw vastnam en omdraaide. Die vrouw schreeuwde het uit van de pijn. Hierop begeleidde J. beklaagde naar binnen in zijn woning. Hij rook dan dat beklaagde had gedronken. J. raakte zelf niet gewond, maar door het incident lag hij de hele nacht wakker. Zijn fiets is wel beschadigd: het voorlicht is kapot en zijn rem. Zijn voorwiel slaat bovendien heen en weer. Hij wil hiervoor een vergoeding.

S. R. verklaarde dat ze op 20 november 2019 ook boodschappen deed in de winkel naast de woning van beklaagde. Toen ze nog in de winkel was, hoorde ze beklaagde te keer gaan tegen een andere klant. Ze hoorde hem allerlei racistische verwijten maken, zoals 'vuile makakken, keer terug naar jullie zandbak', 'Islamhoeren' en 'criminelen'. De man die zijn boodschappen in de fietstas stak antwoordde daarop 'ga gewoon terug naar binnen en hou uw bakkes'. Ze zag dat beklaagde uit het niets uithaalde naar de fiets van de man die zijn boodschappen wegstak. Hij schopte de fiets om. Hierdoor vielen de boodschappen op de grond. Toen de man zich bukte om de boodschappen op te rapen schopte beklaagde hem op zijn kuit. De man viel. Zij riep naar beklaagde dat hij moest kalmeren en normaal moest doen. Toen de man met de fiets terug rechtstond haalde beklaagde met zijn vuist naar hem uit. De man met de fiets verdedigde zich en sloeg terug. Meerdere klanten en buurtbewoners kwamen kijken. Beklaagde bleef hen uitschelden voor 'vuile makkaken', 'bruine apen' en 'stinkhollen'. Zij riep beklaagde toe dat hij blijkbaar dacht dat hij alles mocht. Beklaagde keerde zich hierdoor naar haar en vroeg 'is het waar stuk stront? Wie denk je dat ze zullen geloven?'. Ze kreeg hierdoor schrik dat ze ook in de klappen zou delen en wilde vertrekken. Ze stapte langs de geparkeerde auto's, tussen de man met de fiets en beklaagde. Verschillende omstaanders hielden beklaagde in bedwang. Op dat moment nam beklaagde haar rechterhand vast en kneep daarin. Daarna draaide hij haar volledige hand en pols om. Iemand anders kwam tussen en duwde hem weg. Toen ze naar beklaagde riep dat hij haar pijn had gedaan, zei hij 'Boehoe, ga in een hoekske gaan Wijten'. Ze stond perplex van het gebeuren. Ze zag beklaagde in zijn woning binnengaan en terug buitenkomen met iets in zijn hand. Ze had schrik dat hij een mes had genomen en dat het uit de hand zou lopen. Ze was ernstig aan haar hand verwond: twee vingers zijn gebroken en haar pols is gekneusd. Vermoedelijk zou ze 6 weken arbeidsongeschikt zijn.

3.

De politie verhoorde S. G. als getuige. Betrokkene woont in de (...). Zij verklaarde dat beklaagde niet opgezet is met alle buitenlanders die de winkel naast zijn woning bezoeken. Hij stoort zich wanneer die hun fiets op het voetpad plaatsen voor zijn gevel. Hij roept dan steeds dat ze hun fiets moeten verplaatsen, vooral wanneer het een fiets is van mensen met een vreemde origine. Op 20 november 2019 maakte haar dochter haar attent op een ruzie op straat. Ze zag een man in een fluo outfit die zich bukte om naar iets te zoeken. Meerdere mensen hielpen hem daarbij. Tegelijkertijd hoorde ze beklaagde luid tegen die man roepen. Ze vernam van de man in de fluo jas dat beklaagde zijn fiets had weggegooid waardoor al zijn boodschappen op de grond gevallen waren. Ze had niet gezien dat beklaagde had geslagen noch dat hij een vrouw verwondde. Ze haalde nog meerdere andere incidenten aan waarbij beklaagde zich agressief opstelde en haar uitschold als 'zwarte buitenlander'.

3.2 Bespreking van de schuldvraag

1.

Beklaagde moet zich voor de rechtbank verantwoorden wegens de hierna volgende misdrijven, gepleegd op 20 november 2019:

- A) het toebrengen van opzettelijke slagen met arbeidsongeschiktheid aan S. R. , met de omstandigheid dat één van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras of huidskleur;

- B) het onbruikbaar maken van een fiets, met de omstandigheid dat één van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras of huidskleur;
- C) het toebrengen van opzettelijke slagen aan J. L. , met de omstandigheid dat één van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras of huidskleur.

Beklaagde geeft toe dat hij zich schuldig maakte aan het misdrijf bedoeld onder de tenlastelegging A, maar betwist zijn schuld aan het misdrijf bedoeld in de tenlastelegging C. Hij houdt voor dat hij om medische redenen niet in staat is om te schoppen. De tenlastelegging B moet volgens hem worden geherkwalificeerd naar een inbreuk op artikel 559, 1° lid van het Strafwetboek. De strafvordering voortkomend uit dit heromschreven misdrijf is volgens hem echter al verjaard.

2.

Het staat vast dat beklaagde C. M. zich op 20 november 2019 manifest heeft misdragen. De rechtbank reconstrueert het incident op basis van alle verklaringen in het dossier als volgt: beklaagde was ontstemd omdat er een fiets voor zijn woning stond. Hij maande J. L. aan om die fiets zo snel als mogelijk te verplaatsen. Omdat J. dit niet onmiddellijk deed, duwde hij diens fiets omver. Voor de rechtbank staat vast dat beklaagde daarna op J. schopte, terwijl die de boodschappen verzamelde. S R. bevestigde immers de verklaring die J. L. daarover aflegde. De rechtbank ziet geen enkele reden om hieraan te twijfelen. J. L. stond daarna recht en greep beklaagde vast. Beklaagde maakte aanstalten om uit te halen met zijn vuist, maar slaagde daar niet in. J. liet hem los, maar verschillende omstaanders keerden zich tegen beklaagde en hielden hem in bedwang. Desondanks slaagde beklaagde erin om de hand van S R. vast te grijpen en om te wringen, waardoor hij twee van haar vingers brak. Het staat voor de rechtbank ook vast dat beklaagde daarbij meerdere volstrekt ongepaste racistische verwijten uitte. Dit blijkt uit de verklaringen van J. L. en S R. . Buurtbewoonster S. G. bevestigde dat beklaagde dit regelmatig doet.

Door J. L. te schoppen en de hand om te wringen van S R. , maakte beklaagde zich schuldig aan de feiten van de tenlasteleggingen A en C. Het staat vast dat S R. naar aanleiding van de verwondingen die beklaagde haar toebreacht enige tijd arbeidsongeschikt was. De rechtbank verwijst naar de attesten in het dossier.

Ook de verzwarende omstandigheid dat één van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras of huidskleur is bewezen. De rechtbank verwijst naar de duidelijke verklaringen van J. L. en S R. en S. G..

3.

Beklaagde gooide de fiets van J. L. om. Hierdoor was het voorlicht kapot en de rem. Het voorwiel sloeg bovendien heen en weer.

Een fiets valt enkel onder het toepassingsgebied van artikel 521, derde lid van het Strafwetboek wanneer het een elektrisch aangedreven fiets betreft. Uit het dossier blijkt niet dat de fiets van J. L. elektrisch was aangedreven. Bijgevolg is de vernieling of de onbruikbaarmaking van die fiets niet strafbaar overeenkomstig artikel 521, derde lid van het Strafwetboek.

De beschadiging of vernieling van die fiets is wel strafbaar overeenkomstig artikel 559, 1° van het Strafwetboek. De rechtbank heromschrijft de tenlastelegging B om die reden als volgt: 'andermans onroerende goederen opzettelijk te hebben beschadigd of vernield, met name de fiets van J. L. '.

Deze heromschrijving verandert het aanhangig gemaakte misdrijf niet. De rechtbank blijft bevoegd om hierover te oordelen.

Het heromschreven misdrijf is een overtreding waarvan de strafvordering verjaart na verloop van 6 maanden. Ook rekening houdend met een stuiting op de laatst mogelijke datum, is de verjaring van de strafvordering inmiddels ingetreden.

3.3 Straftoemeting

1.

De rechtbank legt voor beklaagde overeenkomstig artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek één straf op voor de feiten van de tenlasteleggingen A en C samen, met name de zwaarste.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent. De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagde ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2.

De feiten zijn ernstig. Beklaagde ging helemaal door het lint omdat er een fiets voor zijn huis stond. Hij schopte de gebruiker van die fiets en wong de hand om van een vrouw die het voor de fietser opnam. Daarbij handelde hij met een specifiek racistische ingesteldheid. Hij lijkt mensen in te delen in verschillende zogenaamde soorten en rekent zichzelf gemakshalve bij de betere soort. Dit is voor hem dan aanleiding om mensen die hij niet tot zijn zogenaamde soort rekent uit te schelden en te verwonden. Dit getuigt van een verstoord mensbeeld. Hij moet inzien dat hij iedereen op gelijke respectvolle voet moet behandelen. Beklaagde heeft zichzelf duidelijk niet onder controle in conflictsituaties. Zelfbeheersing is hem vreemd. In een geciviliseerde samenleving, zoals de onze behoort te zijn, moet hij in alle omstandigheden steeds zijn zelfbeheersing kunnen bewaren. De hierna bepaalde straf moet hem doen inzien dat de normen en waarden van onze maatschappij ook op hem van toepassing zijn.

3.

Beklaagde is 43 jaar oud. Hij woont alleen en is invalide. Hij heeft geen zinvolle dagbesteding. Zijn strafrechtelijk verleden is ongunstig. Hij liep de hierna volgende correctionele veroordelingen op:

- op 19 maart 2007 veroordeelde de toenmalige correctionele rechtbank van Mechelen hem tot een gevangenisstraf van 1 jaar, deels met probatie-uitstel, wegens poging tot diefstal met geweld met verzwarende omstandigheden. Hij komt dus niet meer in aanmerking voor een straf met gewoon uitstel;
- op 2 juni 2008 veroordeelde diezelfde correctionele rechtbank hem tot een werkstraf van 65 uur en een geldboete wegens het toebrengen van opzettelijke slagen aan een bloedverwant in opgaande lijn.

Hij verzocht de rechtbank om hem voor de bewezen feiten te veroordelen tot een straf met probatie-uitstel. Hij zou ook een werkstraf willen overwegen, al is dat niet evident omwille van zijn invaliditeit. Beklaagde verklaarde op de zitting dat hij in 2015 werd opgenomen in Sint-Hiëronymus wegens impulsief gedrag. Daarna liet hij zich niet verder opvolgen. Hij vond recent een nieuwe psychiater, waar hij op 13 december 2021 een eerste afspraak mee had.

Het is duidelijk dat beklaagde slechts psychiatrische begeleiding heeft gezocht na ontvangst van de dagvaarding en niet na de bewezen feiten. De rechtbank tilt bijzonder zwaar aan de bewezen feiten, omwille van de banaliteit van de aanleiding daarvan en het buitensporig geweld dat beklaagde gebruikte omwille van racistische motieven. Bovendien is beklaagde niet aan zijn proefstuk toe.

Om al die redenen legt de rechtbank aan beklaagde een deels effectieve straf op. Het overige deel omkleedt de rechtbank met probatie-uitstel. Beklaagde komt hiervoor nog in aanmerking. De rechtbank

heeft hem ingelicht omtrent de draagwijdte van die straf en heeft de voorwaarden met hem overlopen ter zitting. Hij verklaarde zich met elk van die voorwaarden akkoord. Hij moet weten dat hem alsnog een grote gunst wordt toegekend. Als hij de voorwaarden niet naleeft, hangt hem een bijkomende effectieve straf boven het hoofd. Hopelijk zet dit hem ertoe aan om zich beter te gedragen.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

1.

S R. stelde zich burgerlijke partij lastens beklagde. Deze vordering is tijdig en regelmatig. De rechtbank verklaart de vordering ontvankelijk.

Krachtens de artikelen 1382 en 1383 van het (oud) Burgerlijk Wetboek is degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, verplicht deze schade integraal te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich beklagt, niet was gesteld. Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade zich niet had voorgedaan, zoals ze zich heeft voorgedaan.

Morele schade komt niet voor precieze begroting in aanmerking. Het gaat in essentie om de juridische erkenning van het leed dat werd berokkend. Bij de begroting van deze schade houdt de rechtbank rekening met de ernst van de feiten en de impact hiervan op het slachtoffer evenals met de bedragen die gebruikelijk worden toegekend in gelijkaardige gevallen.

2.

S R. vordert een schadevergoeding van 3.427,89 euro, samengesteld als volgt:

- 126,69 euro materiële schade;
- 100 euro administratiekosten;
- 100 euro verplaatsingskosten;
- 336 euro tijdelijke persoonlijke ongeschiktheid;
- 265,20 euro tijdelijke huishoudelijke ongeschiktheid;
- 2.500 euro morele schade.

Beklaagde betwist de vergoedingen voor de tijdelijke persoonlijke en huishoudelijke ongeschiktheid niet. Hij betwist de verplaatsingskosten wel: die zijn volgens hem niet bewezen. Bovendien kan volgens hem geen bijkomende morele schadevergoeding worden toegekend.

3.

Gelet op de voorliggende stukken, kent de rechtbank de gevorderde bedragen voor materiële schade, tijdelijke persoonlijke ongeschiktheid en tijdelijke huishoudelijke ongeschiktheid toe. De rechtbank kent ook 100 euro toe voor administratiekosten. Bij gebrek aan staving stukken kan de rechtbank geen vergoeding toekennen voor verplaatsingskosten.

Het is evident dat S R. bovenop de vergoeding voor tijdelijke persoonlijke ongeschiktheid ook nog aanspraak maakt op een morele schadevergoeding. De Indicatieve Tabel omschrijft persoonlijke ongeschiktheid als "de niet-economische waardeerbare gevolgen van de aantasting van de fysieke en psychische integriteit van het slachtoffer in het dagelijks leven, voor zover niet begrepen in de huishoudelijke activiteiten". Als dusdanig omvat persoonlijke ongeschiktheid onder meer "de beperkingen [...] in het dagelijks leven te wijten aan het letsel" en "de beperkingen en courante ongemakken veroorzaakt door het letsel". Daarenboven lijdt S R. ook morele schade die het gevolg is van de brute racistische benadering van beklagde. De rechtbank begroot deze bijkomende morele schade naar billijkheid op een bedrag van 1.000 euro.

Samengevat komt S R. een bedrag toe van 1.827,89 euro. De rechtbank vermeerderd dit bedrag met interesten zoals hierna bepaald. De burgerlijke partij maakt ook aanspraak op een rechtsplegingsvergoeding van 845 euro, dit is het basisbedrag voor vorderingen van € 2.500,01 tot € 5.000.

4.

Omdat de door beklaagde gepleegde misdrijven nog andere schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

5. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 162 bis, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 65 eerste lid, 66, 79, 80;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003;
Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011);
(opdecimen)
Art. 6 Programmawet 11 van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);
Wet van 29 juni 1964, art. 8§1 en § 2; gew.W. 10.2.1994; (probatie-uitstel);
Wet van 17.4.1878, art. 3 en 4; burg. wetb. art. 1382,
Wetb. strafrecht, art.44, 45; (BP).
Ger. Wetboek, art. 1022, KB 26.10.07 art2; (rechtsplegingsvergoeding)

UITSpraak

De rechtbank beslist op tegenspraak

OP STRAFGEBIED

De rechtbank

- HEROMSCHRIJFT de tenlastelegging B als volgt:
'andermans roerende goederen opzettelijk te hebben beschadigd of vernield, met name de fiets van J. L. '.
- stelt vast dat de strafvordering voortkomend uit de tenlastelegging B, zoals heromschreven, inmiddels is verjaard;
- verklaart beklaagde SCHULDIG aan de feiten van de tenlasteleggingen A en C;
- VEROORDEELT beklaagde hiervoor tot een hoofdgevangenisstraf van ACHTTIEN (18) MAANDEN en een geldboete van 800 EURO, dit is een geldboete van 100 euro verhoogd met 70 opdecimen (X8), of een vervangende gevangenisstraf van 15 dagen.
- verleent beklaagde PROBATIE-UITSTEL voor negen maanden van de opgelegde hoofdgevangenisstraf van 18 maanden, gedurende een periode van 5 jaar, op voorwaarde dat beklaagde volgende voorwaarden naleeft:

Wettelijke voorwaarden:

- 1) geen strafbare feiten plegen;
- 2) een vast adres hebben en, bij wijziging ervan, de nieuwe verblijfplaats onmiddellijk meedelen aan de justitieassistent die met de begeleiding is belast;
- 3) nauw contact onderhouden met de probatiecommissie en de justitieassistent, hun richtlijnen en de gemaakte afspraken strikt naleven;

Geïndividualiseerde voorwaarden:

- 4) een passende ambulante begeleiding en/of passende gedragstraining volgen bij een erkende dienst in functie van zijn problematiek en deze begeleiding/training voortzetten zolang de begeleiders het nodig achten en hiervan de bewijzen voorleggen aan de justitieassistent;
- 5) in samenspraak met de justitieassistent op zoek gaan naar een zinvolle dagbesteding.

Veroordeelt C. M. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 22,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 52,42 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 29,60 EUR

Overtuigingsstukken

De rechtbank beveelt de teruggave van het stuk neergelegd onder staat 593/2020 aan J. L. .

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank

- verklaart de vordering van de burgerlijke partij S R. ontvankelijk en deels gegrond.
- veroordeelt beklaagde om aan deze burgerlijke partij een schadevergoeding te betalen van 1.827,89 euro, te vermeerderen met de vergoedende intrest (aan wettelijke rentevoet) vanaf 20 november 2019 tot vandaag en met de moratoire intrest (aan wettelijke rentevoet) vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling;
- veroordeelt beklaagde tot betaling van de rechtsplegingsvergoeding bepaald op 845 euro, en de kosten;
- houdt de beslissing over de burgerlijke belangen aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Inlichtingen

De rechtbank wijst M. C. erop dat dit vonnis zal worden uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten.

De strafuitvoeringsrechtbank en de Minister van Justitie kunnen bepalen op welke wijze de effectieve gevangenisstraf zal worden uitgevoerd (bijvoorbeeld beperkte hechtenis, elektronisch toezicht, penitentiair verlof).

Voor het geval de partijen niet aanwezig zijn op het ogenblik van de uitspraak geldt dit als inlichting.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van
ACHTTTIEN JANUARI TWEEDUIZEND TWEEËNTWINTIG

Aanwezig:

M. Vanden Avenne, rechter, voorzitter van de kamer,
T. De Mets, substituut Procureur des Konings,
G. De Visscher, griffier